

FOREWORD

In the minds of the mortals of Urantia – that being the name of your world – there exists great confusion respecting the meaning of such terms as God, divinity, and deity. Human beings are still more confused and uncertain about the relationships of the divine personalities designated by these numerous appellations. Because of this conceptual poverty associated with so much ideational confusion, I have been directed to formulate this introductory statement in explanation of the meanings which should be attached to certain word symbols as they may be hereinafter used in those papers which the Orvonton corps of truth revealers have been authorized to translate into the English language of Urantia.

It is exceedingly difficult to present enlarged concepts and advanced truth, in our endeavor to expand cosmic consciousness and enhance spiritual perception, when we are restricted to the use of a circumscribed language of the realm. But our mandate admonishes us to make every effort to convey our meanings by using the word symbols of the English tongue. We have been instructed to introduce new terms only when the concept to be portrayed finds no terminology in English which can be employed to convey such a new concept partially or even with more or less distortion of meaning.

In the hope of facilitating comprehension and of preventing confusion on the part of every mortal who may peruse these papers, we deem it wise to present in this initial statement an outline of the meanings to be attached to numerous English words which are to be employed in designation of Deity and certain associated concepts of the things, meanings, and values of universal reality.

But in order to formulate this Foreword of definitions and limitations of terminology, it is necessary to anticipate the usage of these terms in the subsequent presentations. This Foreword is not, therefore, a finished statement within itself; it is only a definitive guide designed to assist those who shall read the accompanying papers dealing with Deity and the universe of universes which have been formulated by an Orvonton commission sent to Urantia for this purpose.

Your world, Urantia, is one of many similar inhabited planets which comprise the local universe of Nebadon. This universe, together with similar creations, makes up the superuniverse of Orvonton, from whose capital, Uversa, our commission hails. Orvonton is one of the seven evolutionary superuniverses of time and space which circle the never-beginning, never-ending creation of divine perfection – the central universe of Havona. At the heart of this eternal and central universe is the

PREDGOVOR

U UMOVIMA smrtnika Urantije — kako se vaš svijet zove – vlada velika zbrka kad se radi o značenju izraza kao što su Bog, božanstvenost i božanstvo. Ljudska bića su k tome još više smetena i nesigurna kad se radi o odnosima koji vladaju između različitih božanskih ličnosti koje su označene ovim imenima. Radi ovog nedostatka odgovarajućih predodžbi koji je praćen velikom idejnom pometnjom, naloženo mi je da sastavim ovaj uvodni izvještaj kako bih objasnio značenja izvjesnih jezičnih simbola upotrebljenih u narednim poglavljima koja su po odobrenju Orvontonskog zbora obznanjivača istine prevedena na enleski jezik Urantije.

Kako smo pri nastojanju da proširimo kozmičku svijest i uzvisimo duhovnu spoznaju primorani koristiti ograničeni jezik vašeg svijeta, izuzetno nam je teško predstaviti proširene koncepte i napredne istine. No primili smo nalog da na svaki način pokušamo predložiti ove koncepte pomoću jezičnih simbola engleskog jezika. Nove izraze smijemo uvesti jedino u slučaju da u engleskom jeziku ne uspijemo naći koncepte kojima se novi pojam može izraziti djelomično ili čak u manje- više izobličenom značenju.

U nadi da bi to olakšalo razumijevanje i odagnalo pometnju smrtnika koji budu čitali ova poglavlja, smatramo da bi bilo mudro u ovom uvodnom izlaganju u glavnim crtama iznijeti značenja koja će biti pridružena izvjesnim engleskim riječima koje obilježavaju Božanstvo, kao i izvjesnim pojmovima koji se tiču stvari, značenja i vrijednosti univerzalne stvarnosti.

Ali kako bi formulirali ovaj Predgovor koji prije svega utvrđuje definicijska i izražajna ograničenja, moramo navijestiti način na koji će ovi izrazi biti upotrebljeni u narednim izlaganjima. Stoga sam po sebi, ovaj Predgovor ne predstavlja cjelovit zapis; on je jedino definicijski vodič koji treba olakšati vaše razumijevanje narednih poglavlja koja govore o Božanstvu i svemiru nad svemirima, a koja je sastavila Orvontonska komisija koja je s ovim zadatkom poslana na Urantiju.

Vaš svijet, Urantija, predstavlja jedan od mnogo sličnih naseljenih planeta koji sačinjavaju lokalni svemir Nebadon. Zajedno sa sličnim tvorevinama, ovaj svemir ulazi u sastav supersvemira Orvontona sa čijeg centra, Uverse, smo primili punomoć za ovo poduzeće. Orvonton je jedan od sedam evolucijskih supersvemira vremena i prostora koji kruže oko tvorevine božanskog savršenstva koja nema početka niti svršetka – centralnog svemira Havone. U srcu ovog vječnog i centralnog svemira nalazi se

stationary Isle of Paradise, the geographic center of infinity and the dwelling place of the eternal God.

The seven evolving superuniverses in association with the central and divine universe, we commonly refer to as the grand universe; these are the now organized and inhabited creations. They are all a part of the master universe, which also embraces the uninhabited but mobilizing universes of outer space.

I. DEITY AND DIVINITY

The universe of universes presents phenomena of deity activities on diverse levels of cosmic realities, mind meanings, and spirit values, but all of these ministrations -- personal or otherwise -- are divinely co-ordinated.

DEITY is personalizable as God, is prepersonal and superpersonal in ways not altogether comprehensible by man. Deity is characterized by the quality of unity -- actual or potential -- on all supermaterial levels of reality; and this unifying quality is best comprehended by creatures as divinity.

Deity functions on personal, prepersonal, and superpersonal levels. Total Deity is functional on the following seven levels:

1. Static -- self-contained and self-existent Deity.
2. Potential -- self-willed and self-purposive Deity.
3. Associative -- self-personalized and divinely fraternal Deity.
4. Creative -- self-distributive and divinely revealed Deity.
5. Evolutional -- self-expansive and creature-identified Deity.
6. Supreme -- self-experiential and creature-Creator-unifying Deity. Deity functioning on the first creature-identificational level as time-space overcontrollers of the grand universe, sometimes designated the Supremacy of Deity.
7. Ultimate -- self-projected and time-space-transcending Deity. Deity omnipotent, omniscient, and omnipresent. Deity functioning on the second level of unifying divinity expression as effective overcontrollers and absonite upholders of the master universe. As compared with the ministry of the Deities to the grand universe, this absonite function in the master universe is tantamount to universal overcontrol and supersustenance, sometimes called the Ultimacy of Deity.

The finite level of reality is characterized by creature life and time-space limitations. Finite realities

stacionarni Rajski Otok, geografski centar beskonačnosti i prebivalište vječnog Boga.

Sedam evolutivnih supersvemira, zajedno sa centralnim i božanskim svemirom, obično nazivamo veliki svemir; ove tvorevine su već organizirane i naseljene. One ulaze u sastav glavnog svemira koji pored toga uključuje i nenaseljene ali aktivirane svemire vanjskog prostora.

1. BOŽANSTVO I BOŽANSTVENOST

Svemir nad svemirima pruža svjedočanstvo o aktivnostima božanstva na različitim razinama kozmičkih stvarnosti, značenja uma i vrijednosti duha, no sve ove službe -- bilo lične ili druge -- su božanski koordinirane.

BOŽANSTVO se može personificirati kao Bog; ono je predlično i nadlično na načine koje čovjek nije posve u stanju razumjeti. Božanstvo je obilježeno jedinstvom--bilo aktualnim ili potencijalnim--na svim nadmaterijalnim razinama stvarnosti; i stvorena bića najbolje mogu razumjeti ovo ujedinjujuće svojstvo kao božanstvenost.

Božanstvo djeluje na ličnim, predličnim i nadličnim razinama. Cjelokupno Božanstvo djeluje na slijedećih sedam razina:

1. Statičkoj -- samosadržano i samopostojeće Božanstvo.
2. Potencijalnoj -- samovoljno i samonamjensko Božanstvo.
3. Asocijativnoj -- samopersonificirano i božanstveno bratinsko Božanstvo.
4. Stvaralačkoj -- samodistributivno i božanski obznanjeno Božanstvo.
5. Evolucijskoj -- samošireće Božanstvo koje se poistovjećuje sa stvorenim bićem.
6. Vrhovnoj -- samoiskustveno Božanstvo koje ujedinjuje stvoreno biće sa Stvoriteljem. Božanstvo koje djeluje na prvoj razini poistovjećenja sa stvorenim bićem, kao najviši vremensko-prostorni upravitelj velikog svemira, često označeno kao Vrhovnost Božanstva.
7. Krajnjoj -- samoprojicirano Božanstvo koje nadilazi vrijeme i prostor. Božanstvo koje je svemoguće, sveznajuće i sveprisutno. Božanstvo koje djeluje na drugoj razini ujedinjujućeg izražaja božanstvenosti kao najviši djelotvorni upravitelj i apsonitni održavatelj glavnog svemira. U usporedbi sa službom Božanstava u velikom svemiru, ovo apsonitno djelovanje u glavnom svemiru svodi se na najvišu kozmičku upravu i nadodržavanje, često označeno kao Krajnost Božanstva.

Konačnu razinu stvarnosti obilježava život stvorenih bića, te vremensko-prostorna ograničenja.

may not have endings, but they always have beginnings -- they are created. The Deity level of Supremacy may be conceived as a function in relation to finite existences.

The absonite level of reality is characterized by things and beings without beginnings or endings and by the transcendence of time and space. Absonites are not created; they are eventuated -- they simply are. The Deity level of Ultimacy connotes a function in relation to absonite realities. No matter in what part of the master universe, whenever time and space are transcended, such an absonite phenomenon is an act of the Ultimacy of Deity.

The absolute level is beginningless, endless, timeless, and spaceless. For example: On Paradise, time and space are nonexistent; the time-space status of Paradise is absolute. This level is Trinity attained, existentially, by the Paradise Deities, but this third level of unifying Deity expression is not fully unified experientially. Whenever, wherever, and however the absolute level of Deity functions, Paradise-absolute values and meanings are manifest.

Deity may be existential, as in the Eternal Son; experiential, as in the Supreme Being; associative, as in God the Sevenfold; undivided, as in the Paradise Trinity.

Deity is the source of all that which is divine. Deity is characteristically and invariably divine, but all that which is divine is not necessarily Deity, though it will be co-ordinated with Deity and will tend towards some phase of unity with Deity -- spiritual, mindal, or personal.

DIVINITY is the characteristic, unifying, and co-ordinating quality of Deity.

Divinity is creature comprehensible as truth, beauty, and goodness; correlated in personality as love, mercy, and ministry; disclosed on impersonal levels as justice, power, and sovereignty.

Divinity may be perfect -- complete -- as on existential and creator levels of Paradise perfection; it may be imperfect, as on experiential and creature levels of time-space evolution; or it may be relative, neither perfect nor imperfect, as on certain Havona levels of existential-experiential relationships.

When we attempt to conceive of perfection in all phases and forms of relativity, we encounter seven conceivable types:

1. Absolute perfection in all aspects.
2. Absolute perfection in some phases and relative perfection in all other aspects.

Konačne stvarnosti ne moraju imati svršetke, ali uvijek imaju početke--one su stvorene. Na razini Vrhovnosti, Božanstvo se može promatrati kao djelovanje koje se odnosi na konačne egzistencije.

Apsolutnu razinu stvarnosti obilježavaju stvari i bića koja nemaju početka niti svršetka, kao i nadilaženje vremena i prostora. Apsolutni nisu stvoreni; oni su se pojavili -- oni jednostavno jesu. Božanstvo na razini Krajnosti podrazumijeva djelovanje koje se odnosi na apsonitne stvarnosti. Bez obzira na to koji dio glavnog svemira bio u pitanju, pri svakom slučaju nadilaženja vremena i prostora, takva apsonitna pojava predstavlja čin Krajnosti Božanstva.

Apsolutna razina nema početka niti svršetka; ona je bezvremena i bezprostorna. Na primjer: Na Raju ne postoje ni vrijeme ni prostor; vremensko-prostorni status Raja je apsolutan. Premda su Rajska Božanstva egzistencijalno dostigla ovu razinu kao Trojstvo, iskustveno, ova treća razina ujedinjujućeg izražaja Božanstva nije u cjelosti ujedinjena. Kad god, gdje god i kako god djeluje apsolutna razina Božanstva, ispoljavaju se Rajsko-apsolutne vrijednosti i značenja.

Božanstvo može biti egzistencijalno, kao u Vječnom Sinu; iskustveno, kao u Vrhovnom Biću; asocijativno, kao u Sedmostrukom Bogu; nepodijeljeno, kao u Rajskom Trojstvu.

Od Božanstva potječe sve što je božansko. Božanstvo je uvijek obilježeno božanstvenošću, no sve što je božanstveno ne mora biti Božanstvo, premda će biti koordinirano s Božanstvom i premda će težiti nekoj fazi jedinstva s Božanstvom -- bilo duhovnog, umnog ili ličnog.

BOŽANSTVENOST predstavlja svojstveno, ujedinjujuće i koordinirajuće obilježje Božanstva.

Stvorena bića mogu shvatiti božanstvenost kao istinu, ljepotu i dobrotu; u ličnosti, ona je stvar uzajamnog usklađenja ljubavi, milosti i službe; na neličnim razinama ona se ispoljava kao pravda, moć i suverenitet.

Božanstvenost može biti savršena--potpuna--kao na egzistencijalnim i stvoriteljskim razinama savršenstva Raja; može biti nesavršena, kao na iskustvenim i razinama stvorenih bića vremensko-prostorne evolucije; ili može biti relativna, ni savršena niti nesavršena, kao na izvjesnim razinama egzistencijalno-iskustvenih odnosa Havone.

Kad nastojimo shvatiti kako se savršenstvo javlja u svim fazama i oblicima relativnosti, susrećemo sedam mogućih oblika:

1. Apsolutno savršenstvo u svim aspektima.
2. Apsolutno savršenstvo u nekim fazama i relativno savršenstvo u svim drugim aspektima.

3. Absolute, relative, and imperfect aspects in varied association.
4. Absolute perfection in some respects, imperfection in all others.
5. Absolute perfection in no direction, relative perfection in all other manifestations.
6. Absolute perfection in no phase, relative in some, imperfect in others.
7. Absolute perfection in no attribute, imperfection in all.

II. GOD

Evolving mortal creatures experience an irresistible urge to symbolize their finite concepts of God. Man's consciousness of moral duty and his spiritual idealism represent a value level -- an experiential reality -- which is difficult of symbolization.

Cosmic consciousness implies the recognition of a First Cause, the one and only uncaused reality. God, the Universal Father, functions on three Deity-personality levels of subinfinite value and relative divinity expression:

1. Prepersonal -- as in the ministry of the Father fragments, such as the Thought Adjusters.
2. Personal -- as in the evolutionary experience of created and procreated beings.
3. Superpersonal -- as in the eventuated existences of certain absonite and associated beings.

GOD is a word symbol designating all personalizations of Deity. The term requires a different definition on each personal level of Deity function and must be still further redefined within each of these levels, as this term may be used to designate the diverse co-ordinate and subordinate personalizations of Deity; for example: the Paradise Creator Sons -- the local universe fathers.

The term God, as we make use of it, may be understood:

By designation -- as God the Father.

By context -- as when used in the discussion of some one deity level or association. When in doubt as to the exact interpretation of the word God, it would be advisable to refer it to the person of the Universal Father.

The term God always denotes personality. Deity may, or may not, refer to divinity personalities.

The word GOD is used, in these papers, with the following meanings:

3. Apsolutne, relativne i nesavršene aspekte u različitim vezama.
4. Apsolutno savršenstvo u nekim pogledima, nesavršenstvo u svim drugim.
5. Odsutnost apsolutnog savršenstva u svakom smijeru, relativno savršenstvo u svim ispoljenjima.
6. Odsutnost apsolutnog savršenstva u svakoj fazi, relativno savršenstvo u nekim, nesavršenstvo u drugim.
7. Odsutnost apsolutnog savršenstva u svakom pogledu, nesavršenstvo u svim.

II. BOG

Evolutivna smrtna stvorena bića prožima neodoljiv poriv da simbolično izraze svoje konačno shvaćanje Boga. Čovjekova svijest o moralnoj dužnosti i njegov duhovni idealizam predstavljaju vrijednosnu razinu -- iskustvenu stvarnost -- koju je vrlo teško simbolizirati.

Kozmička svijest podrazumijeva da je čovjek prepoznao Prvi Uzrok, jednu i jedinu neuzrokovanu stvarnost. Bog, Otac Svih, djeluje na tri lične razine Božanstva, koje su obilježene podbeskonačnim vrijednostima i relativnim izražajem božanstvenosti:

1. Predličnoj -- kao u vidu službe fragmenata Oca, jedinki kakve su Misaoni Ispravljači.
2. Ličnoj -- kao u vidu evolucijskog iskustva bića koja su bilo stvorena ili su nastala reproduktivnim putem.
3. Nadličnoj -- kao u vidu egzistencija koje su se pojavile -- izvjesnih apsonitnih bića i drugih bića s njima u vezi.

BOG je jezični simbol koji označava sve personifikacije Božanstva. Izraz se mora nanovo definirati na svakoj ličnoj razini djelovanja Božanstva kao i u okviru svake od ovih razina, kako se njime mogu obilježiti različite ravnopravne i podređene personifikacije Božanstva kakve su recimo Rajski Sinovi Stvoritelji -- očevi lokalnih svemira.

Izraz Bog, kako ga mi koristimo, može biti protumačen:

Prema imenu -- kao Bog Otac.

Prema kontekstu -- kao recimo pri razmatranju izvjesne razine ili asocijacije božanstva. Kad niste sigurni kako treba protumačiti riječ Bog, preporučljivo je prepostaviti da se radi o osobi Oca Svih.

Izraz Bog uvijek obilježava ličnost. Izraz božanstvo može -- ali ne mora -- podrazumijevati ličnosti božanstvenosti.

U ovim poglavljima, riječ BOG ima slijedeća značenja:

1. God the Father -- Creator, Controller, and Upholder. The Universal Father, the First Person of Deity.

2. God the Son -- Co-ordinate Creator, Spirit Controller, and Spiritual Administrator. The Eternal Son, the Second Person of Deity.

3. God the Spirit -- Conjoint Actor, Universal Integrator, and Mind Bestower. The Infinite Spirit, the Third Person of Deity.

4. God the Supreme -- the actualizing or evolving God of time and space. Personal Deity associatively realizing the time-space experiential achievement of creature-Creator identity. The Supreme Being is personally experiencing the achievement of Deity unity as the evolving and experiential God of the evolutionary creatures of time and space.

5. God the Sevenfold -- Deity personality anywhere actually functioning in time and space. The personal Paradise Deities and their creative associates functioning in and beyond the borders of the central universe and power-personalizing as the Supreme Being on the first creature level of unifying Deity revelation in time and space. This level, the grand universe, is the sphere of the time-space descension of Paradise personalities in reciprocal association with the time-space ascension of evolutionary creatures.

6. God the Ultimate -- the eventuating God of supertime and transcended space. The second experiential level of unifying Deity manifestation. God the Ultimate implies the attained realization of the synthesized absonite-superpersonal, time-space-transcended, and eventuated-experiential values, co-ordinated on final creative levels of Deity reality.

7. God the Absolute -- the experientializing God of transcended superpersonal values and divinity meanings, now existential as the Deity Absolute. This is the third level of unifying Deity expression and expansion. On this supercreative level, Deity experiences exhaustion of personalizable potential, encounters completion of divinity, and undergoes depletion of capacity for self-revelation to successive and progressive levels of other-personalization. Deity now encounters, impinges upon, and experiences identity with, the Unqualified Absolute.

III. THE FIRST SOURCE AND CENTER

Total, infinite reality is existential in seven phases and as seven co-ordinate Absolutes:

1. The First Source and Center.
2. The Second Source and Center.
3. The Third Source and Center.
4. The Isle of Paradise.

1. Bog Otac – Stvoritelj, Upravitelj i Održavatelj. Otac Svih, Prva Osoba Božanstva.

2. Bog Sin – Ravnopravni Stvoritelj, Upravitelj Duha i Duhovni Administrativni Upravitelj. Vječni Sin, Duga Osoba Božanstva.

3. Bog Duh – Združeni Činitelj, Univerzalni Ujedinitelj i Darovatelj Uma. Beskonačni Duh, Treća Osoba Božanstva.

4. Vrhovni Bog – aktualizirajući ili evoluirajući Bog vremena i prostora. Osobno Božanstvo koje asocijativno ostvaruje vremensko-prostorno postignuće iskustvenog poistovjećenja Stvoritelja i stvorenog bića. Vrhovno Biće osobno doživljava postignuće jedinstva Božanstva u vidu evolutivnog i iskustvenog Boga evolucijskih stvorenih bića vremena i prostora.

5. Sedmostruki Bog – ličnost Božanstva koja istinski djeluje svugdje u vremenu i prostoru. Osobna Rajska Božanstva i njihovi stvaralački suradnici koji djeluju bilo unutar ili izvan granica centralnog svemira i koji se uz pomoć sinteze moći i ličnosti ispoljavaju u vidu Vrhovnog Bića na prvoj razini stvorenih bića, koja je obilježena ujedinjujućim otkrivenjem Božanstva u vremenu i prostoru. Ova razina, veliki svemir, predstavlja domenu vremensko-prostornog spuštanja Rajskih ličnosti koje je povezano s istomjernim vremensko-prostornim usponom evolucijskih stvorenih bića.

6. Krajnji Bog – javljajući Bog nadvremena i prevaziđenog prostora. Druga iskustvena razina ujedinjujućeg ispoljenja Božanstva. Krajnji Bog označava da je postignuto ostvarenje sjedinjenih apsonitno-nadličnih vrijednosti, javljajuće-iskustvenih vrijednosti, te vrijednosti koje obilježavaju nadilaženje vremena i prostora, kao i njihova koordinacija na najvišim stvaralačkim razinama stvarnosti Božanstva.

7. Apsolutni Bog – Bog koji se ostvaruje iskustvom, koji nadilazi nadlične vrijednosti i značenja božanstvenosti, i koji trenutno postoji u vidu Božanstva Apsoluta. Ovo je treća razina ujedinjujućeg ispoljenja i proširenja Božanstva. Na ovoj nadstvaralačkoj razini, Božanstvo doživljava iscrpljenje potencijala koji se može personificirati, susreće upotpunjenje božanstvenosti i podilazi iscrpljenje sposobnosti za samoobznanjenje nizu sve naprednijih razina personifikacije drugih. U ovoj fazi, Božanstvo susreće Bezuvjetni Apsolut kojem se nadodaje i s kojim se poistovječuje.

III. PRVI IZVOR I CENTAR

Cjelokupna, beskonačna stvarost postoji u sedam faza i u vidu sedam ravnopravnih Apsoluta:

1. Prvog Izvora i Centra.
2. Drugog Izvora i Centra.
3. Trećeg Izvora i Centra.
4. Rajskog Otoka.

5. The Deity Absolute.
6. The Universal Absolute.
7. The Unqualified Absolute.

God, as the First Source and Center, is primal in relation to total reality -- unqualifiedly. The First Source and Center is infinite as well as eternal and is therefore limited or conditioned only by volition.

God -- the Universal Father -- is the personality of the First Source and Center and as such maintains personal relations of infinite control over all co-ordinate and subordinate sources and centers. Such control is personal and infinite in potential, even though it may never actually function owing to the perfection of the function of such co-ordinate and subordinate sources and centers and personalities.

The First Source and Center is, therefore, primal in all domains: deified or undeified, personal or impersonal, actual or potential, finite or infinite. No thing or being, no relativity or finality, exists except in direct or indirect relation to, and dependence on, the primacy of the First Source and Center.

The First Source and Center is related to the universe as:

1. The gravity forces of the material universes are convergent in the gravity center of nether Paradise. That is just why the geographic location of his person is eternally fixed in absolute relation to the force-energy center of the nether or material plane of Paradise. But the absolute personality of Deity exists on the upper or spiritual plane of Paradise.

2. The mind forces are convergent in the Infinite Spirit; the differential and divergent cosmic mind in the Seven Master Spirits; the factualizing mind of the Supreme as a time-space experience in Majeston.

3. The universe spirit forces are convergent in the Eternal Son.

4. The unlimited capacity for deity action resides in the Deity Absolute.

5. The unlimited capacity for infinity response exists in the Unqualified Absolute.

6. The two Absolutes -- Qualified and Unqualified -- are co-ordinated and unified in and by the Universal Absolute.

7. The potential personality of an evolutionary moral being or of any other moral being is centered in the personality of the Universal Father.

5. Božanstva Apsoluta.
6. Sveopćeg Apsoluta.
7. Bezuvjetnog Apsoluta.

Kao Prvi Izvor i Centar, Bog je prvotan u odnosu na cjelokupnu stvarnost -- bezuvjetno. Prvi Izvor i Centar je beskonačan kao i vječan, te je stoga ograničen ili uvjetovan jedino vlastitom voljom.

Bog -- Otac Svih -- predstavlja ličnost Prvog Izvora i Centra i kao takav održava osobne odnose beskonačne uprave nad svim ravnopravnim i podređenim izvorima i centrima. Takva uprava je osobna i beskonačna potencijalno, premda pri savršenom djelovanju ovih ravnopravnih ili podređenih izvora, centara i ličnosti, ona nikad ne mora stupiti u aktualno djelovanje.

Prvi Izvor i Centar je, stoga, prvotan u svim domenama: obožanstvljenim ili neobožanstvljenim, ličnim ili neličnim, aktualnim ili potencijalnim, konačnim ili beskonačnim. Ni jedna stvar ili biće, ni jedna relativnost ili finalnost, ne postoje na bilo koji drugi način izuzev kroz izravan ili neizravan odnos ili ovisnost o prvotnosti Prvog Izvora i Centra.

Prvi Izvor i Centar se odnosi prema svemiru na slijedeći način:

1. Gravitacijske sile materijalnih svemira konvergiraju u gravitacijski centar nižeg Raja. Upravo radi toga, geografska lokacija njegove osobe vječno je utvrđena u apsolutnom odnosu prema centru sile-energije koji je smješten na nižoj ili materijalnoj ravni Raja. No apsolutna ličnost Božanstva egzistira na višoj ili duhovnoj ravni Raja.

2. Sile uma konvergiraju u Beskonačnom Duhu; diferencijalni i kozmički um konvergira u Sedam Glavnih Duhova; ostvarujući um Vrhovnog konvergira kao vremensko-prostorno iskustvo u Mažestonu.

3. Kozmičke sile duha konvergiraju u Vječnom Sinu.

4. Neograničena sposobnost za djelovanje božanstva počiva u Božanstvu Apsolutu.

5. Neograničena sposobnost za reagiranje na beskonačnost egzistira u Bezuvjetnom Apsolutu.

6. Dva Apsoluta -- Uvjetni i Bezuvjeti -- koordinirana su i ujedinjena u Sveopćem Apsolutu i istim.

7. Potencijalna ličnost evolucijskog moralnog bića ili bilo kojeg drugog moralnog bića usredotočena je u ličnosti Oca Svih.

REALITY, as comprehended by finite beings, is partial, relative, and shadowy. The maximum Deity reality fully comprehensible by evolutionary finite creatures is embraced within the Supreme Being. Nevertheless there are antecedent and eternal realities, superfinite realities, which are ancestral to this Supreme Deity of evolutionary time-space creatures. In attempting to portray the origin and nature of universal reality, we are forced to employ the technique of time-space reasoning in order to reach the level of the finite mind. Therefore must many of the simultaneous events of eternity be presented as sequential transactions.

As a time-space creature would view the origin and differentiation of Reality, the eternal and infinite I AM achieved Deity liberation from the fetters of unqualified infinity through the exercise of inherent and eternal free will, and this divorcement from unqualified infinity produced the first absolute divinity-tension. This tension of infinity differential is resolved by the Universal Absolute, which functions to unify and co-ordinate the dynamic infinity of Total Deity and the static infinity of the Unqualified Absolute.

In this original transaction the theoretical I AM achieved the realization of personality by becoming the Eternal Father of the Original Son simultaneously with becoming the Eternal Source of the Isle of Paradise. Coexistent with the differentiation of the Son from the Father, and in the presence of Paradise, there appeared the person of the Infinite Spirit and the central universe of Havona. With the appearance of coexistent personal Deity, the Eternal Son and the Infinite Spirit, the Father escaped, as a personality, from otherwise inevitable diffusion throughout the potential of Total Deity. Thenceforth it is only in Trinity association with his two Deity equals that the Father fills all Deity potential, while increasingly experiential Deity is being actualized on the divinity levels of Supremacy, Ultimacy, and Absoluteness.

The concept of the I AM is a philosophic concession which we make to the time-bound, space-fettered, finite mind of man, to the impossibility of creature comprehension of eternity existences -- nonbeginning, nonending realities and relationships. To the time-space creature, all things must have a beginning save only the ONE UNCAUSED -- the primeval cause of causes. Therefore do we conceptualize this philosophic value-level as the I AM, at the same time instructing all creatures that the Eternal Son and the Infinite Spirit are coeternal with the I AM; in other words, that there never was a time when the I AM was not the Father of the Son and, with him, of the Spirit.

STVARNOST – kako je konačna bića razumiju – je djelomična, relativna i sjenovita. Vrhunac stvarnosti Božanstva koju konačna evolucijska bića mogu shvatiti ulazi u okvir Vrhovnog Bića. No postoje i apriorne i vječne stvarnosti, nadkonačne stvarnosti, koje su postojale prije ovog Vrhovnog Božanstva evolucijskih vremensko-prostornih stvorenih bića. U nastojanju da predstavimo porijeklo i narav univerzalne stvarnosti na način koji će biti razumljiv čovjekovom konačnom umu, primorani smo pribjeći vještini vremensko-prostornog razmišljanja. Stoga, mnoge istodobne događaje vječnosti moramo predstaviti kao slijed događaja.

Kako vremensko-prostorno stvoreno biće promatra porijeklo i diferencijaciju Stvarnosti, vječni i beskonačni JA JESAM je postigao oslobođenje Božanstva od okova neograničene beskonačnosti koristeći se svojom prirođenom i vječnom slobodnom voljom, i kako se na taj način riješio svoje neograničene beskonačnosti, stvoren je prvi apsolutni napon božanstvenosti. Ovaj napon koji je nastao diferencijacijom beskonačnosti, razriješen je pomoću Sveopćeg Apsoluta, čije djelovanje ujedinjuje i koordinira dinamičku beskonačnost Cjelokupnog Božanstva sa statičkom beskonačnosti Bezuvjetnog Apsoluta.

Ovim izvornim događajem, teoretski JA JESAM postigao je ostvarenje ličnosti time što je postao Vječni Otac Izvornog Sina i istodobno Vječni Izvor Rajskog Otoka. Istodobno s odvajanjem Sina od Oca i u prisutnosti Raja, pojavili su se osoba Beskonačnog Duha i centralni svemir Havona. S pojavom supostojećeg osobnog Božanstva, Vječnog Sina i Beskonačnog Duha, kao ličnost, Otac je izbjegao difuziju u potencijalu Cjelokupnog Božanstva, koja je inače bila neminovna. Od tog časa, jedino u vezi s dva istoredna Božanstva koja pripadaju Trojstvu, Otac je u stanju ispuniti cijeli potencijal Božanstva, dok se sve više iskustveno Božanstvo aktualizira na Vrhovnoj, Krajnjoj i Apsolutnoj razini božanstvenosti.

Koncept JA JESAM predstavlja filozofski ustupak koji smo učinili radi toga što stvorena bića konačnog uma koja su sputana vremenom i okovana prostorom, nisu u stanju shvatiti egzistencije vječnosti – stvarnosti i odnose koji nemaju početka niti svršetka. Vremensko-prostornom stvorenom biću sve stvari moraju imati početak izuzev JEDNOG KOJI JE NEUZROKOVAN – praiskonskog uzroka svih uzroka. Mi stoga definiramo ovu filozofsku vrijednosnu razinu kao JA JESAM, istodobno ističući da su Vječni Sin i Beskonačni Duh jednako vječni kao što je JA JESAM vječan; drugim riječima, da nikad nije postojalo vrijeme kad JA JESAM nije bio Otac Sina, i s njim, Duha.

The Infinite is used to denote the fullness -- the finality -- implied by the primacy of the First Source and Center. The theoretical I AM is a creature-philosophic extension of the "infinity of will," but the Infinite is an actual value-level representing the eternity-intension of the true infinity of the absolute and unfettered free will of the Universal Father. This concept is sometimes designated the Father-Infinite.

Much of the confusion of all orders of beings, high and low, in their efforts to discover the Father-Infinite, is inherent in their limitations of comprehension. The absolute primacy of the Universal Father is not apparent on subinfinite levels; therefore is it probable that only the Eternal Son and the Infinite Spirit truly know the Father as an infinity; to all other personalities such a concept represents the exercise of faith.

IV. UNIVERSE REALITY

Reality differentially actualizes on diverse universe levels; reality originates in and by the infinite volition of the Universal Father and is realizable in three primal phases on many different levels of universe actualization:

1. Undeified reality ranges from the energy domains of the nonpersonal to the reality realms of the nonpersonalizable values of universal existence, even to the presence of the Unqualified Absolute.

2. Deified reality embraces all of infinite Deity potential ranging upward through all realms of personality from the lowest finite to the highest infinite, thus encompassing the domain of all that which is personalizable and more -- even to the presence of the Deity Absolute.

3. Interassociated reality. Universe reality is supposedly either deified or undeified, but to subdeified beings there exists a vast domain of interassociated reality, potential and actualizing, which is difficult of identification. Much of this co-ordinate reality is embraced within the realms of the Universal Absolute.

This is the primal concept of original reality: The Father initiates and maintains Reality. The primal differentials of reality are the deified and the undeified -- the Deity Absolute and the Unqualified Absolute. The primal relationship is the tension between them. This Father-initiated divinity-tension is perfectly resolved by, and eternalizes as, the Universal Absolute.

From the viewpoint of time and space, reality is further divisible as:

1. Actual and Potential. Realities existing in fullness of expression in contrast to those which carry

Mi koristimo koncept Beskonačnog kao obilježje punoće -- finalnosti -- koja je dio prvotnosti Prvog Izvora i Centra. U skladu s filozofijom stvorenih bića, teoretski JA JESAM predstavlja produžetak "beskonačnosti volje," no Beskonačni je aktualna vrijednosna razina koja predstavlja sintezu namjere i vječnosti istinske beskonačnosti apsolutne i neokovane slobodne volje Oca Svih. Ovaj koncept se ponekad naziva Otac-Beskonačni.

Radi ograničenosti shvaćanja, bića svih redova egzistencije, visokih i niskih, doživljavaju golemu pometnju nastojeći otkriti Oca-Beskonačnog. Apsolutna prvotnost Oca Svih nije očevitna na podbeskonačnim razinama; stoga je vjerojatno da jedino Vječni Sin i Beskonačni Duh istinski poznaju Oca kao beskonačnost; sve druge ličnosti mogu spoznati ovaj koncept jedino vjerom.

IV. KOZMIČKA STVARNOST

Stvarnost se različito aktualizira na različitim kozmičkim razinama; stvarnost nastaje u beskonačnoj volji Oca Svih, potječe od ove volje, i može se ostvariti u vidu tri osnovne faze na mnogim različitim razinama kozmičke aktualizacije:

1. Neobožanstvljena stvarnost se kreće od energetskih domena neličnog do domena stvarnosti onih vrijednosti kozmičke egzistencije koje se ne mogu personificirati, čak i do samog Bezuvjetnog Apsoluta.

2. Obožanstvljena stvarnost podrazumijeva sve potencijale beskonačnog Božanstva koji obuhvaćaju sve više domene ličnosti, od najnižih konačnih do najviših beskonačnih, uključujući domenu svega što se može personificirati, pa čak i više -- sve do prisutnosti samog Božanstva Apsoluta.

3. Međupovezana stvarnost. Kozmička stvarnost djeluje bilo obožanstvljena ili neobožanstvljena, no podobožanstvljena bića poznaju ogromnu domenu međupovezane stvarnosti -- potencijalne i aktualizirajuće -- koji je teško identificirati. Velik dio ove ravnopravne stvarnosti pripada domeni Sveopćeg Apsoluta.

Ovo je prvi i osnovni koncept izvorne stvarnosti: Otac aktivira i održava Stvarnost. Prva i osnovna podjela stvarnosti je na obožanstvljenu i neobožanstvljenu -- Božanstvo Apsolut i Bezuvjetni Apsolut. Prvi i osnovni odnos je napon između njih. Ovaj napon božanstvenosti, koji je aktivirao sam Otac, savršeno razriješava Sveopći Apsolut i u vidu njega, napon postaje vječan.

Sa stanovišta vremena i prostora, stvarnost se dalje može podijeliti na:

1. Aktualnu i Potencijalnu. Stvarnosti koje postoje u punoći izražaja za razliku od onih koje nose

undisclosed capacity for growth. The Eternal Son is an absolute spiritual actuality; mortal man is very largely an unrealized spiritual potentiality.

2. Absolute and Subabsolute. Absolute realities are eternity existences. Subabsolute realities are projected on two levels: Absonites -- realities which are relative with respect to both time and eternity. Finites -- realities which are projected in space and are actualized in time.

3. Existential and Experiential. Paradise Deity is existential, but the emerging Supreme and te are experiential.

4. Personal and Impersonal. Deity expansion, personality expression, and universe evolution are forever conditioned by the Father's freewill act which forever separated the mind-spirit-personal meanings and values of actuality and potentiality centering in the Eternal Son from those things which center and inhere in the eternal Isle of Paradise.

PARADISE is a term inclusive of the personal and the nonpersonal focal Absolutes of all phases of universe reality. Paradise, properly qualified, may connote any and all forms of reality, Deity, divinity, personality, and energy - spiritual, mindal, or material. All share Paradise as the place of origin, function, and destiny, as regards values, meanings, and factual existence.

The Isle of Paradise -- Paradise not otherwise qualified -- is the Absolute of the material-gravity control of the First Source and Center. Paradise is motionless, being the only stationary thing in the universe of universes. The Isle of Paradise has a universe location but no position in space. This eternal Isle is the actual source of the physical universes -- past, present, and future. The nuclear Isle of Light is a Deity derivative, but it is hardly Deity; neither are the material creations a part of Deity; they are a consequence.

Paradise is not a creator; it is a unique controller of many universe activities, far more of a controller than a reactor. Throughout the material universes Paradise influences the reactions and conduct of all beings having to do with force, energy, and power, but Paradise itself is unique, exclusive, and isolated in the universes. Paradise represents nothing and nothing represents Paradise. It is neither a force nor a presence; it is just Paradise.

V. PERSONALITY REALITIES

Personality is a level of deified reality and ranges from the mortal and midwayer level of the higher mind activation of worship and wisdom up through the morontial and spiritual to the attainment of

neobznanjenu sposobnost za rast. Vječni Sin je apsolutna duhovna aktualnost; smrtni čovjek je najvećim dijelom neostvorena duhovna potencijalnost.

2. Apsolutnu i Podapsolutnu. Apsolutne stvarnosti su egzistencije vječnosti. Podapsolutne stvarnosti su projicirane na dvije razine: Apsonitne -- stvarnosti koje su relativne kako u odnosu na vrijeme tako i u odnosu na vječnost. Konačne -- stvarnosti koje su projicirane u prostoru i aktualizirane u vremenu.

3. Egzistencijalnu i Iskustvenu. Rajsko Božanstvo je egzistencijalno, dok su javljajući Vrhovni i Krajnji iskustveni.

4. Ličnu i Neličnu. Proširenje Božanstva, izražaj ličnosti i evolucija svemira zauvijek su uvjetovani Očevim činom slobodne volje koji je zauvijek odvojio značenja uma-duha-ličnosti i vrijednosti aktualnosti i potencijalnost koje su usredotočene u Vječnom Sinu, od onih stvari koje su usredotočene i svojstvene vječnom Rajskom Otoku.

RAJ je izraz koji uključuje kako lične tako i nelične Apsolute usredotočenja svih faza kozmičke stvarnosti. Kad je ispravno definiran, Raj može obznačiti bilo koji i sve oblike stvarnosti, Božanstva, božanstvenosti, ličnosti i energije -- duhovne, umne ili materijalne. Za sve njih, u pogledu vrijednosti, značenja i činjenične egzistencije, Raj predstavlja centar porijekla, djelovanja i sudbine.

Rajski Otok -- Raj, ako nije drukčije definiran -- je Apsolut materijalne gravitacijske kontrole Prvog Izvora i Centra. Raj je nepokretan i predstavlja jedinu stacionarnu stvar u svemiru nad svemirima. Rajski Otok je smješten u svemiru no on nema položaja u prostoru. Ovaj vječni Otok je aktualni izvor fizičkih svemira -- prošlih, sadašnjih i budućih. Centralni Otok Svjetla je derivativ Božanstva, no on se teško može promatrati kao Božanstvo; isto tako, materijalne tvorevine nisu dio Božanstva; one su njegova posljedica.

Raj nije stvoritelj; on je jedinstveni kontroler mnogih kozmičkih aktivnosti i mnogo više je kontroler nego je reaktor. Širom materijalnih svemira, Raj ispoljava utjecaj na reakcije i ponašanje svih bića čije djelovanje je povezano sa silom, energijom i moći, ali sam po sebi, Raj je jedinstven, isključiv i izoliran u svemirima. Raj ne predstavlja ništa i ništa ne predstavlja Raj. Raj nije sila niti je prisutnost; Raj je jednostavno Raj.

V. STVARNOSTI LIČNOSTI

Ličnost je razina obožanstvljene stvarnosti koja se kreće od smrtničke i sredničke razine više umne aktivacije obožavanja i mudrosti navise, kroz morontijalnu i duhovnu razinu, sve do postignuća

finality of personality status. That is the evolutionary ascent of mortal- and kindred-creature personality, but there are numerous other orders of universe personalities.

Reality is subject to universal expansion, personality to infinite diversification, and both are capable of well-nigh unlimited Deity co-ordination and eternal stabilization. While the metamorphic range of nonpersonal reality is definitely limited, we know of no limitations to the progressive evolution of personality realities.

On attained experiential levels all personality orders or values are associable and even cocreational. Even God and man can coexist in a unified personality, as is so exquisitely demonstrated in the present status of Christ Michael -- Son of Man and Son of God.

All subinfinite orders and phases of personality are associative attainables and are potentially cocreational. The prepersonal, the personal, and the superpersonal are all linked together by mutual potential of co-ordinate attainment, progressive achievement, and cocreational capacity. But never does the impersonal directly transmute to the personal. Personality is never spontaneous; it is the gift of the Paradise Father. Personality is superimposed upon energy, and it is associated only with living energy systems; identity can be associated with nonliving energy patterns.

The Universal Father is the secret of the reality of personality, the bestowal of personality, and the destiny of personality. The Eternal Son is the absolute personality, the secret of spiritual energy, morontia spirits, and perfected spirits. The Conjoint Actor is the spirit-mind personality, the source of intelligence, reason, and the universal mind. But the Isle of Paradise is nonpersonal and extraspiritual, being the essence of the universal body, the source and center of physical matter, and the absolute master pattern of universal material reality.

These qualities of universal reality are manifest in Urantian human experience on the following levels:

1. Body. The material or physical organism of man. The living electrochemical mechanism of animal nature and origin.
2. Mind. The thinking, perceiving, and feeling mechanism of the human organism. The total conscious and unconscious experience. The intelligence associated with the emotional life reaching upward through worship and wisdom to the spirit level.
3. Spirit. The divine spirit that indwells the mind of man -- the Thought Adjuster. This immortal

najvišeg statusa ličnosti. Ovo je evolucijski uspon smrtnih i njima srodnih ličnosti stvorenih bića, no pored ovih postoji i velik broj drugih vrsta kozmičkih ličnosti.

Stvarnost je podvrgnuta sveopćem rasprostranjenju, ličnost beskonačnoj raznolikosti, dok su oboje u stanju dostići gotovo neograničenu koordinaciju s Božanstvom i vječnu postojanost. Dok su preobražajne mogućnosti nelične stvarnosti jasno ograničene, ne znamo da postoje ograničenja nad naprednom evolucijom stvarnosti ličnosti.

Na postignutim iskustvenim razinama, sve vrste ili vrijednosti ličnosti su asocijativne pa čak i sustvaralačke. Čak i Bog i čovjek mogu postojati zajednički u spojenoj ličnosti, što tako izvanredno pokazuje sadašnji status Krista Mihaela – Sina Čovječjeg i Sina Božjeg.

Sve podbeskonačne vrste i faze ličnosti imaju sustvaralački potencijal i predstavljaju rezultat asocijativnog postignuća. Ono što je predlično, lično i nadlično zajednički je spojeno uzajamnim potencijalom istorednog postignuća, sve naprednijeg dostignuća i sustvaralačke sposobnosti. Ali nelično se ne može izravno preobraziti u lično. Ličnost nikad nije spontana; ona je dar Rajskog Oca. Ličnost je dodata energiji i povezana jedino s živim energetske sistemima; identitet može biti povezan s neživim energetske uzorcima.

Otac Svih je tajna stvarnosti ličnosti, darivanja ličnosti i sudbine ličnosti. Vječni Sin je apsolutna ličnost, tajna duhovne energije, morontija duhova i usavršenih duhova. Združeni Činitelj je ličnost duha-uma, izvor inteligencije, rasuđivanja i univerzalnog uma. Ali Rajski Otok je neličan i izvan-duhovan i predstavlja bit kozmičkog tijela, izvor i centar fizičke materije i apsolutni osnovni uzorak univerzalne materijalne stvarnosti.

Ova se svojstva univerzalne stvarnosti ispoljavaju u životnom iskustvu ljudi Urantije na razini:

1. Tijela. Ovo je čovjekov materijalni ili fizički organizam. Zivi elektrokemijski mahanizam životinjske naravi i porijekla.
2. Uma. Mehanizam ljudskog organizma koji omogućuje razmišljanje, spoznaju i osjet. Cjelokupno svjesno i nesvjesno iskustvo. Inteligencija koja je povezana s emocionalnim životom i koja kroz obožavanje i mudrost seže navise do razine duha.
3. Duha. Božanskog duha koji živi u čovječjem umu – Misaonog Ispravljača. Ovaj besmrtni

spirit is prepersonal -- not a personality, though destined to become a part of the personality of the surviving mortal creature.

4. Soul. The soul of man is an experiential acquirement. As a mortal creature chooses to "do the will of the Father in heaven," so the indwelling spirit becomes the father of a new reality in human experience. The mortal and material mind is the mother of this same emerging reality. The substance of this new reality is neither material nor spiritual -- it is morontial. This is the emerging and immortal soul which is destined to survive mortal death and begin the Paradise ascension.

Personality. The personality of mortal man is neither body, mind, nor spirit; neither is it the soul. Personality is the one changeless reality in an otherwise ever-changing creature experience; and it unifies all other associated factors of individuality. The personality is the unique bestowal which the Universal Father makes upon the living and associated energies of matter, mind, and spirit, and which survives with the survival of the morontial soul.

Morontia is a term designating a vast level intervening between the material and the spiritual. It may designate personal or impersonal realities, living or nonliving energies. The warp of morontia is spiritual; its woof is physical.

VI. ENERGY AND PATTERN

Any and all things responding to the personality circuit of the Father, we call personal. Any and all things responding to the spirit circuit of the Son, we call spirit. Any and all that responds to the mind circuit of the Conjoint Actor, we call mind, mind as an attribute of the Infinite Spirit -- mind in all its phases. Any and all that responds to the material-gravity circuit centering in nether Paradise, we call matter -- energy-matter in all its metamorphic states.

ENERGY we use as an all-inclusive term applied to spiritual, mindal, and material realms. Force is also thus broadly used. Power is ordinarily limited to the designation of the electronic level of material or linear-gravity-responsive matter in the grand universe. Power is also employed to designate sovereignty. We cannot follow your generally accepted definitions of force, energy, and power. There is such paucity of language that we must assign multiple meanings to these terms.

Physical energy is a term denoting all phases and forms of phenomenal motion, action, and potential.

In discussing physical-energy manifestations, we generally use the terms cosmic force, emergent

duh je predličan--on nije ličnost, premda mu je suđeno da postane dio ličnosti smrtnog bića koje bude preživjelo smrt.

Duše. Čovjekova duša je stvar iskustvenog postignuća. Kako smrtno stvoreno biće odluči "činiti volju Nebeskog Oca," tako će duh koji u njemu živi postati ocem nove stvarnosti u ljudskom iskustvu. Smrtnički i materijalni um je majka iste ove javljajuće stvarnosti. Bit ove nove stvarnosti nije ni materijalna niti duhovna--ona je morontijalna. To što se javlja je besmrtna duša kojoj je suđeno da preživi smrtničku smrt i započne uspon prema Raju.

Ličnosti. Ličnost smrtnog čovjeka nije bilo tijelo, um, duh, ili duša. Ličnost je jedina nemijenjajuća stvarnost u čovjekovom iskustvu koje se neprestano mijenja; i ona ujedinjuje sve druge pridružene činitelje individualnosti. Ličnost je jedinstveni dar Oca Svih koji je dat živim i njima pridruženim energijama materije, uma i duha, i koji preživljava smrt u slučaju da morontijalna duša preživi.

Morontija je izraz koji obilježava ogromnu razinu koja posreduje između materijalnog i duhovnog. Ona može označavati bilo lične ili nelične stvarnosti, bilo žive ili nežive energije. Vertikalne pređe morontije su duhovne; njene horizontalne niti su fizičke.

VI. ENERGIJA I UZORAK

Sve što reagira na Očev krug ličnosti, nazivamo ličnim. Sve što reagira na Sinov krug duha, nazivamo duhom. Sve što reagira na umni krug Združenog Činitelja, nazivamo umom, umom kao svojstvom Beskonačnog Duha--umom u svim njegovim fazama. Sve što reagira na materijalno-gravitacijski krug čiji centar je smješten u nižem Raju, nazivamo materijom -- energijom-materijom u svim njenim preobražajnim stanjima.

ENERGIJA je izraz kojim zajednički označavamo duhovne, umne i materijalne domene. Pojam sile je također u širokoj upotrebi. Pojam moći je uglavnom ograničen na elektronsku razinu materijalne tvari ili tvari koja reagira na linearnu gravitaciju u velikom svemiru. Pored toga, moć obilježava suverenitet. Ne možemo se držati vaših općenito prihvaćenih definicija sile, energije i moći. Radi nedostatka pojmova, ovim izrazima moramo pridodati više od jednog značenja.

Fizička energija je izraz koji obilježava sve faze i oblike zamjetljivog kretanja, djelovanja i potencijala.

Kad je riječ o fizičko-energetskim ispoljenjima, općenito koristimo pojmove kozmičke

energy, and universe power. These are often employed as follows:

1. Cosmic force embraces all energies deriving from the Unqualified Absolute but which are as yet unresponsive to Paradise gravity.

2. Emergent energy embraces those energies which are responsive to Paradise gravity but are as yet unresponsive to local or linear gravity. This is the pre-electronic level of energy-matter.

3. Universe power includes all forms of energy which, while still responding to Paradise gravity, are directly responsive to linear gravity. This is the electronic level of energy-matter and all subsequent evolutions thereof.

Mind is a phenomenon connoting the presence-activity of living ministry in addition to varied energy systems; and this is true on all levels of intelligence. In personality, mind ever intervenes between spirit and matter; therefore is the universe illuminated by three kinds of light: material light, intellectual insight, and spirit luminosity.

Light -- spirit luminosity -- is a word symbol, a figure of speech, which connotes the personality manifestation characteristic of spirit beings of diverse orders. This luminous emanation is in no respect related either to intellectual insight or to physical-light manifestations.

PATTERN can be projected as material, spiritual, or mindal, or any combination of these energies. It can pervade personalities, identities, entities, or nonliving matter. But pattern is pattern and remains pattern; only copies are multiplied.

Pattern may configure energy, but it does not control it. Gravity is the sole control of energy-matter. Neither space nor pattern are gravity responsive, but there is no relationship between space and pattern; space is neither pattern nor potential pattern. Pattern is a configuration of reality which has already paid all gravity debt; the reality of any pattern consists of its energies, its mind, spirit, or material components.

In contrast to the aspect of the total, pattern discloses the individual aspect of energy and of personality. Personality or identity forms are patterns resultant from energy (physical, spiritual, or mindal) but are not inherent therein. That quality of energy or of personality by virtue of which pattern is caused to appear may be attributed to God - Deity -- to Paradise force endowment, to the coexistence of personality and power.

Pattern is a master design from which copies are made. Eternal Paradise is the absolute of patterns;

sile, javljajuće energije i kozmičke moći. Ove izraze obično koristimo na slijedeći način:

1. Kozmička sila podrazumijeva sve energije koje proizlaze iz Bezuvjetnog Apsoluta ali koje još uvijek ne reagiraju na gravitacijsku silu Raja.

2. Javljajuća energija podrazumijeva one energije koje reagiraju na gravitacijsku silu Raja ali još uvijek ne reagiraju na lokalnu ili linearnu gravitaciju. Ovdje se radi o predelektronskoj razini energije-tvari.

3. Kozmička moć podrazumijeva sve oblike energije koji, pored toga što reagiraju na Rajske gravitacije, reagiraju izravno na linearnu gravitaciju. Ovo je elektronska razina energije-tvari i svih njenih budućih evolucija.

Um je pojava koja označava prisutnost-djelovanje žive službe koja je povezana s različitim energetske sistemima; i ovo važi na svim razinama inteligencije. U ličnosti, um uvijek posreduje između duha i materije; svemir je stoga osvijetljen s tri vrste svjetla: materijalnim svjetlom, intelektualnim uvidom i luminiscencijom duha.

Svjetlost – luminiscencija duha – je jezični simbol, slikovni izraz, koji označava ispoljenje ličnosti svojstveno različitim redovima bića duha. Ovo svjetlosno zračenje nije ni na koji način povezano bilo s intelektualnim uvidom ili ispoljenjima fizičke svjetlosti.

UZORAK može biti projiciran kao materijalni, duhovni ili umni, ili bilo koja kombinacija ovih energija. Uzorak može prožeti ličnosti, identitete, jedinice ili neživu tvar. Ali uzorak je uzorak i ostaje uzorak; jedino kopije se mogu umnožiti.

Uzorak može oblikovati energiju, no on njome ne može upravljati. Jedino gravitacija upravlja nad energijom-tvari. Prostor i uzorak su slični po tome što ne reagiraju na gravitaciju, no oni nisu uzajamno povezani; prostor nije uzorak niti je potencijalni uzorak. Uzorak predstavlja konfiguraciju stvarnosti koja je prethodno podmirila sve obaveze prema gravitaciji; stvarnost bilo kojeg uzorka počiva u njegovim energijama, u umu, duhu ili materiji koji ga tvore.

Nasuprot aspektu cijelog, uzorak otkriva individualni aspekt bilo energije ili ličnosti. Oblici ličnosti ili identiteta predstavljaju uzorke koji proizlaze od energije (fizičke, duhovne ili umne), no nisu njen sastavni dio. To svojstvo energije ili ličnosti koje je uzrokovalo pojavu uzorka može se pripisati Bogu--Božanstvu--Rajskom obdarenju sile, istodobnom postojanju ličnosti i moći.

Uzorak je glavni nacrt na osnovu kojeg se izrađuju kopije. Vječni Raj je apsolut uzoraka; Vječni

the Eternal Son is the pattern personality; the Universal Father is the direct ancestor-source of both. But Paradise does not bestow pattern, and the Son cannot bestow personality.

VII. THE SUPREME BEING

The Deity mechanism of the master universe is twofold as concerns eternity relationships. God the Father, God the Son, and God the Spirit are eternal -- are existential beings -- while God the Supreme, God the Ultimate, and God the Absolute are actualizing Deity personalities of the post-Havona epochs in the time-space and the time-space-transcended spheres of master universe evolutionary expansion. These actualizing Deity personalities are future eternal from the time when, and as, they power-personalize in the growing universes by the technique of the experiential actualization of the associative-creative potentials of the eternal Paradise Deities.

Deity is, therefore, dual in presence:

1. Existential -- beings of eternal existence, past, present, and future.

2. Experiential -- beings actualizing in the post-Havona present but of unending existence throughout all future eternity.

The Father, Son, and Spirit are existential -- existential in actuality (though all potentials are supposedly experiential). The Supreme and the Ultimate are wholly experiential. The Deity Absolute is experiential in actualization but existential in potentiality. The essence of Deity is eternal, but only the three original persons of Deity are unqualifiedly eternal. All other Deity personalities have an origin, but they are eternal in destiny.

Having achieved existential Deity expression of himself in the Son and the Spirit, the Father is now achieving experiential expression on hitherto impersonal and unrevealed deity levels as God the Supreme, God the Ultimate, and God the Absolute; but these experiential Deities are not now fully existent; they are in process of actualization.

God the Supreme in Havona is the personal spirit reflection of the triune Paradise Deity. This associative Deity relationship is now creatively expanding outward in God the Sevenfold and is synthesizing in the experiential power of the Almighty Supreme in the grand universe. Paradise Deity, existential as three persons, is thus experientially evolving in two phases of Supremacy, while these dual phases are power-personality unifying as one Lord, the Supreme Being.

Sin je ličnost-uzorak; Otac Svih je izravni predak, izvor Raja i Vječnog Sina. Treba, međutim, naznačiti da Raj ne daruje uzorak i da Sin ne može darovati ličnost.

VII. VRHOVNO BIĆE

Kad se radi o -odnosima vječnosti, mehanizam Božanstva koji djeluje u glavnom svemiru ima dvojak karakter. Bog Otac, Bog Sin i Bog Duh su vječni -- oni su egzistencijalna bića -- dok su Vrhovni Bog, Krajnji Bog i Apsolutni Bog aktualizirajuće ličnosti Božanstva koje su stvorene u toku poslije-Havonskih razdoblja evolucijskog proširenja glavnog svemira kako u vremensko-prostornim domenama tako i u domenama koje prevazilaze vrijeme i prostor. Ove aktualizirajuće ličnosti Božanstva će postati vječne kako i kada budu ostvarile sitezu moći i ličnosti vještinom iskustvene aktualizacije asocijativno-stvaralačkih potencijala vječnih Rajskih Božanstava.

Božanstvo, stoga, ima dvostruku prisutnost:

1. Egzistencijalnu -- kao bića vječne egzistencije, prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.

2. Iskustvenu -- kao bića koja se aktualiziraju u poslije-Havonskoj sadašnjosti ali koja će posjedovati beskrajnu egzistenciju u toku cijele buduće vječnosti.

Otac, Sin i Duh su egzistencijalni -- egzistencijalni u aktualnosti (premda su svi potencijali navodno iskustveni). Vrhovni i Ultimni su posve iskustveni. Božanstvo Apsolut je iskustveno u aktualizaciji, dok je egzistencijalno u potencijalnosti. Bit Božanstva je vječna, premda su jedino tri izvorne osobe Božanstva bezuvjetno vječne. Sve druge ličnosti Božanstva su odnekud potekle, premda su vječne u pogledu sudbine.

Nakon što je prethodno postigao egzistencijalni samoizražaj Božanstva u Sinu i u Duhu, Otac trenutno postiže iskustveni izražaj na nekoć neličnim i neobznanjenim razinama božanstva, u vidu Vrhovnog Boga, Ultimnog Boga i Apsolutnog Boga; no ovog časa, ova iskustvena Božanstva nisu postigla punu egzistenciju; njihova aktualizacija je u procesu.

Vrhovni Bog u Havoni je odražaj trojedinog Rajskog Božanstva u osobnom duhu. Ovaj asocijativni odnos Božanstva se trenutno stvaralački širi prema vani u vidu Sedmostrukog Boga, te se povezuje u cjelinu u iskustvenoj moći Svemogućeg Vrhovnog u velikom svemiru. Na taj način, Rajsko Božanstvo koje je egzistencijalno u vidu triju ličnosti, iskustveno evoluira u dvije faze Vrhovnosti, dok ove dvojne faze postižu sintezu moći i ličnosti kao jedan Gospod -- Vrhovno Biće.

The Universal Father achieves freewill liberation from the bonds of infinity and the fetters of eternity by the technique of trinitization, threefold Deity personalization. The Supreme Being is even now evolving as a subeternal personality unification of the sevenfold manifestation of Deity in the time-space segments of the grand universe.

The Supreme Being is not a direct creator, except that he is the father of Majeston, but he is a synthetic co-ordinator of all creature-Creator universe activities. The Supreme Being, now actualizing in the evolutionary universes, is the Deity correlator and synthesizer of time-space divinity, of triune Paradise Deity in experiential association with the Supreme Creators of time and space. When finally actualized, this evolutionary Deity will constitute the eternal fusion of the finite and the infinite -- the everlasting and indissoluble union of experiential power and spirit personality.

All time-space finite reality, under the directive urge of the evolving Supreme Being, is engaged in an ever-ascending mobilization and perfecting unification (power-personality synthesis) of all phases and values of finite reality, in association with varied phases of Paradise reality, to the end and for the purpose of subsequently embarking upon the attempt to reach absonite levels of supercreature attainment.

VIII. GOD THE SEVENFOLD

To atone for finity of status and to compensate for creature limitations of concept, the Universal Father has established the evolutionary creature's sevenfold approach to Deity:

1. The Paradise Creator Sons.
2. The Ancients of Days.
3. The Seven Master Spirits.
4. The Supreme Being.
5. God the Spirit.
6. God the Son.
7. God the Father.

This sevenfold Deity personalization in time and space and to the seven superuniverses enables mortal man to attain the presence of God, who is spirit. This sevenfold Deity, to finite time-space creatures sometime power-personalizing in the Supreme Being, is the functional Deity of the mortal evolutionary creatures of the Paradise-ascension career. Such an experiential discovery-career of the realization of God begins with the recognition of the divinity of the Creator Son of the local universe and ascends through the superuniverse Ancients of Days and by way of the person of one of the Seven Master Spirits to the attainment of the discovery and recognition of the divine personality of the Universal Father on Paradise.

Činom slobodne volje i služeći se vještinom potrojstvljenja – trostruke personifikacije Božanstva – Otac Svih postiže oslobođenje od ograničenja kojima su ga sputavale vlastita beskonačnost i vječnost. Vrhovno Biće upravo evoluirao kao podvječno ujedinjenje ličnosti koje povezuje sedmostruko ispoljenje Božanstva u vremensko-prostornim segmentima velikog svemira.

Vrhovno Biće nije izravni stvoritelj, izuzev što je otac Mažestona, već je ujedinitelj i koordinator svih kozmičkih aktivnosti između stvorenog bića i Stvoritelja. Vrhovno Biće, koje se upravo aktualizira širom evoluirajućih svemira, je Božanski uskladitelj i ujedinitelj vremensko-prostorne božanstvenosti, trojedinog Rajskog Božanstva koje je iskustveno povezano s Vrhovnim Stvoriteljima vremena i prostora. Po okončanju procesa aktualizacije, ovo evolucijsko Božanstvo će predstavljati vječni spoj ili fuziju između konačnog i beskonačnog--beskrajno i neraskidivo jedinstvo između iskustvene moći i ličnosti duha.

Pod utjecajem upravljačkog poriva evoluirajućeg Vrhovnog Bića i u vezi s različitim fazama Rajske stvarnosti, sva vremensko-prostorna konačna stvarnost učestvuje u sve višoj mobilizaciji i sve savršenijem ujedinjenju (sintezi moći i ličnosti) svih faza i vrijednosti konačne stvarnosti, u nastojanju da se dosegnu apsonitne razine postignuća koje nadilaze razine stvorenih bića.

VIII. SEDMOSTRUKI BOG

Kako bi nadomjestio konačnost statusa evolucijskih stvorenih bića i nadoknadio njihovu pojmovnu ograničenost, Otac Svih je utemeljio sedmostruki prilaz Božanstvu kroz:

1. Rajske Sinove Stvoritelje.
2. Stare Dane.
3. Sedam Glavnih Duhova.
4. Vrhovno Biće.
5. Boga Duha.
6. Boga Sina.
7. Boga Oca.

Zahvaljujući sedmostrukoj personifikaciji Božanstva u vremenu i prostoru i za svih sedam supersvemira, smrtni čovjek može postići prisutnost Boga, koji je duh. Ovo sedmostruko Božanstvo, koje će – promatrano sa stanovišta konačnih vremensko-prostornih stvorenih bića – u neko buduće doba ostvariti sintezu moći i ličnosti u Vrhovnom Biću, predstavlja funkcionalno Božanstvo smrtnih evolucijskih stvorenih bića koja se uspinju prema Raju. Takav iskustveni put otkrića koji vodi spoznaji i ostvarenju Boga počinje time što čovjek opaža božanstvenost Sina Stvoritelja lokalnog svemira te se kroz Stare Dane supersvemira i putom osobe jednog od Sedam Glavnih Duhova sve više uspinje, sve dok ne opazi i ne prizna božansku ličnost Oca Svih koja se nalazi na Raju.

The grand universe is the threefold Deity domain of the Trinity of Supremacy, God the Sevenfold, and the Supreme Being. God the Supreme is potential in the Paradise Trinity, from whom he derives his personality and spirit attributes; but he is now actualizing in the Creator Sons, Ancients of Days, and the Master Spirits, from whom he derives his power as Almighty to the superuniverses of time and space. This power manifestation of the immediate God of evolutionary creatures actually time-space evolves concomitantly with them. The Almighty Supreme, evolving on the value-level of nonpersonal activities, and the spirit person of God the Supreme are one reality -- the Supreme Being.

The Creator Sons in the Deity association of God the Sevenfold provide the mechanism whereby the mortal becomes immortal and the finite attains the embrace of the infinite. The Supreme Being provides the technique for the power-personality mobilization, the divine synthesis, of all these manifold transactions, thus enabling the finite to attain the absonite and, through other possible future actualizations, to attempt the attainment of the Ultimate. The Creator Sons and their associated Divine Ministers are participants in this supreme mobilization, but the Ancients of Days and the Seven Master Spirits are probably eternally fixed as permanent administrators in the grand universe.

The function of God the Sevenfold dates from the organization of the seven superuniverses, and it will probably expand in connection with the future evolution of the creations of outer space. The organization of these future universes of the primary, secondary, tertiary, and quartan space levels of progressive evolution will undoubtedly witness the inauguration of the transcendent and absonite approach to Deity.

IX. GOD THE ULTIMATE

Just as the Supreme Being progressively evolves from the antecedent divinity endowment of the encompassed grand universe potential of energy and personality, so does God the Ultimate eventuate from the potentials of divinity residing in the transcended time-space domains of the master universe. The actualization of Ultimate Deity signals absonite unification of the first experiential Trinity and signifies unifying Deity expansion on the second level of creative self-realization. This constitutes the personality-power equivalent of the universe experiential-Deity actualization of Paradise absonite realities on the eventuating levels of transcended time-space values. The completion of such an experiential unfoldment is designed to afford ultimate service-destiny for all time-space creatures who have attained absonite levels through the completed realization of the

Veliki svemir je trostruka domena Božanstva--domena Trojstva Vrhovnosti, Sedmostrukog Boga i Vrhovnog Bića. Vrhovni Bog je potencijalan u Rajskom Trojstvu, od kojeg potječu njegova ličnost i svojstva duha; no upravo sada, on se aktualizira u Sinovima Stvoriteljima, Starim Danima i Glavnim Duhovima, od kojih potječe njegova moć koja se supersvemirima vremena i prostora ispoljava u vidu Svemogućeg. Zapravo, ovo ispoljenje moći neposrednog Boga evolucijskih stvorenih bića evoluiira u vremenu i prostoru istodobno s njima. Osoba duha koja pripada Vrhovnom Bogu i Svemoguću Vrhovni, koji evoluiira na vrijednosnoj razini neličnih aktivnosti, predstavljaju jednu stvarnost--Vrhovno Biće.

Sinovi Stvoritelji, koji su Božanstvom povezani sa Sedmostrukim Bogom, pružaju mehanizam kojim smrtni čovjek može postati besmrtni i kojim konačno može ući u sastav beskonačnog. Vrhovno Biće pruža vještinu kojom je moguće pokrenuti sintezu moći i ličnosti--božansko ujedinjenje svih ovih višestrukih događaja--zahvaljujući kojem konačno može postići apsonitno te, kroz moguće druge aktualizacije, u budućnosti nastojati postići Krajnje. U suradnji s Božanskim Služiteljima, Sinovi Stvoritelji učestvuju u ovoj veličanstvenoj mobilizaciji, dok će Stari Dani i Sedam Glavnih Duhova vjerojatno zauvijek ostati na položaju administrativnih upravitelja velikog svemira.

Djelovanje Vrhovnog Boga datira od organizacije sedam supersvemira i najvjerojatnije će se proširiti po okončanju evolucije tvorevina vanjskog prostora. Nesumnjivo, s organizacijom ovih budućih svemira primarnih, sekundarnih, tercijarnih i kvartarnih prostornih razina napredne evolucije, bit će uveden transcendentni i apsonitni pristup Božanstvu.

IX. KRAJNJI BOG

Upravo kao što Vrhovno Biće sve više evoluiira od apriornog obdarenja božanstvenosti obuhvaćenog potencijala energije i ličnosti velikog svemira, Krajnji Bog se tako javlja iz potencijala božanstvenosti koji počivaju u onim domenama glavnog svemira koje su obilježene prevazilaženjem vremena i prostora. Aktualiziranje Krajnjeg Božanstva označava apsonitno ujedinjenje prvog iskustvenog Trojstva i svjedoči ujedinjujuće proširenje Božanstva na drugoj razini stvaralačke samorealizacije. Ovo podrazumijeva sintezu moći i ličnosti koja je jednaka kozmičkoj aktualizaciji iskustvenog Božanstva Rajskih apsonitnih stvarnosti na javljajućim razinama koje su obilježene nadilaženjem vremensko-prostornih vrijednosti. Upotpunjenje takvog iskustvenog slijeda događaja treba pružiti krajnju sudbinu službe svim vremensko-prostornim stvorenim bićima koja su postigla apsonitne

Supreme Being and by the ministry of God the Sevenfold.

God the Ultimate is designative of personal Deity functioning on the divinity levels of the absonite and on the universe spheres of supertime and transcended space. The Ultimate is a supersupreme eventuation of Deity. The Supreme is the Trinity unification comprehended by finite beings; the Ultimate is the unification of the Paradise Trinity comprehended by absonite beings.

The Universal Father, through the mechanism of evolutionary Deity, is actually engaged in the stupendous and amazing act of personality focalization and power mobilization, on their respective universe meaning-levels, of the divine reality values of the finite, the absonite, and even of the absolute.

The first three and past-eternal Deities of Paradise - the Universal Father, the Eternal Son, and the Infinite Spirit -- are, in the eternal future, to be personality-complemented by the experiential actualization of associate evolutionary Deities -- God the Supreme, God the Ultimate, and possibly God the Absolute.

God the Supreme and God the Ultimate, now evolving in the experiential universes, are not existential -- not past eternal, only future eternal, time-space-conditioned and transcendental-conditioned eternal. They are Deities of supreme, ultimate, and possibly supreme-ultimate endowments, but they have experienced historic universe origins. They will never have an end, but they do have personality beginnings. They are indeed actualizations of eternal and infinite Deity potentials, but they themselves are neither unqualifiedly eternal nor infinite.

X. GOD THE ABSOLUTE

There are many features of the eternal reality of the Deity Absolute which cannot be fully explained to the time-space finite mind, but the actualization of God the Absolute would be in consequence of the unification of the second experiential Trinity, the Absolute Trinity. This would constitute the experiential realization of absolute divinity, the unification of absolute meanings on absolute levels; but we are not certain regarding the encompassment of all absolute values since we have at no time been informed that the Qualified Absolute is the equivalent of the Infinite. Superultimate destinies are involved in absolute meanings and infinite spirituality, and without both of these unachieved realities we cannot establish absolute values.

God the Absolute is the realization-attainment goal of all superabsonite beings, but the power and personality potential of the Deity Absolute transcends

razine uz pomoć upotpunjene realizacije Vrhovnog Bića i službe Sedmostrukog Boga.

Krajnji Bog obilježava osobno Božanstvo koje djeluje na apsonitnim razinama božanstvenosti i na kozmičkim domenama nadvremena i nadprostora. Krajnji predstavlja pojavu Božanstva koja je nadvrhovna. Prema shvaćanju konačnih bića, Vrhovni je ujedinjenje Trojstva; prema shvaćanju apsonitnih bića, Krajnji je ujedinjenje Rajskog Trojstva.

Pomoću mehanizma evolucijskog Božanstva, Otac Svih uistinu učestvuje u nevjerovatnom i veličanstvenom činu usredotočenja ličnosti i pokretanja moći na njihovim vlastitim kozmičkim razinama značenja, božanskih vrijednosti stvarnosti konačnog, apsonitnog, pa čak i apsolutnog.

U vječnoj budućnosti, ličnosti prva tri Božanstva Raja koja imaju vječnu prošlost – Oca Svih, Vječnog Sina i Beskonačnog Duha – će biti dopunjene iskustvenom aktualizacijom popratnih evolucijskih Božanstava – Vrhovnog Boga, Krajnjeg Boga, te što je vrlo vjerovatno, Apsolutnog Boga.

Vrhovni i Krajnji Bog, koji upravo prolaze evolutivnim procesom u okvirima iskustvenih svemira, nisu egzistencijalni – nemaju vječnu prošlost već jedino vječnu budućnost – dok je njihova vječnost vremenski i prostorno ograničena i transcendentalno uvjetovana. Oni su Božanstva vrhovnih, krajnjih i vjerovatno, vrhovno-krajnjih obdarenja, no postoji čas u kozmičkoj povijesti kad su stekli početak postojanja. Oni nikad neće poživjeti svršetak, premda uistinu posjeduju početak postojanja ličnosti. Oni su istinske aktualizacije vječnih i beskonačnih potencijala Božanstva, premda sami nisu bilo bezuvjetno vječni ili beskonačni.

X. APSOLUTNI BOG

Postoje mnoga svojstva vječne stvarnosti Božanstva Apsoluta koja konačni vremensko-prostorni um ne može u cjelosti razumjeti, no aktualizacija Apsolutnog Boga predstavlja posljedicu ujedinjenja drugog iskustvenog Trojstva – Apsolutnog Trojstva. Ovo bi predstavljalo iskustveno ostvarenje apsolutne božanstvenosti, ujedinjenje apsolutnih značenja na apsolutnim razinama; no nismo sigurni da li ovo obuhvaća sve apsolutne vrijednosti, kako nam nikad nije razjašnjeno da li je Uvjetovani Apsolut isto što i Beskonačni. Superkrajnje sudbine predstavljaju dio apsolutnih značenja i beskonačne duhovnosti, i bez obje ove nepostignute stvarnosti, nismo u stanju utemeljiti apsolutne vrijednosti.

Apsolutni Bog je ostvarenje i postignuće cilja svih superapsonitnih bića, no moć i potencijal ličnosti Božanstva Apsoluta nadilaze naše shvaćanje, te se ne

our concept, and we hesitate to discuss those realities which are so far removed from experiential actualization.

XI. THE THREE ABSOLUTES

When the combined thought of the Universal Father and the Eternal Son, functioning in the God of Action, constituted the creation of the divine and central universe, the Father followed the expression of his thought into the word of his Son and the act of their Conjoint Executive by differentiating his Havona presence from the potentials of infinity. And these undisclosed infinity potentials remain space concealed in the Unqualified Absolute and divinely enshrouded in the Deity Absolute, while these two become one in the functioning of the Universal Absolute, the unrevealed infinity-unity of the Paradise Father.

Both potency of cosmic force and potency of spirit force are in process of progressive revelation-realization as the enrichment of all reality is effected by experiential growth and through the correlation of the experiential with the existential by the Universal Absolute. By virtue of the equiposing presence of the Universal Absolute, the First Source and Center realizes extension of experiential power, enjoys identification with his evolutionary creatures, and achieves expansion of experiential Deity on the levels of Supremacy, Ultimacy, and Absoluteness.

When it is not possible fully to distinguish the Deity Absolute from the Unqualified Absolute, their supposedly combined function or co-ordinated presence is designated the action of the Universal Absolute.

1. The Deity Absolute seems to be the all-powerful activator, while the Unqualified Absolute appears to be the all-efficient mechanizer of the supremely unified and ultimately co-ordinated universe of universes, even universes upon universes, made, making, and yet to be made.

The Deity Absolute cannot, or at least does not, react to any universe situation in a subabsolute manner. Every response of this Absolute to any given situation appears to be made in terms of the welfare of the whole creation of things and beings, not only in its present state of existence, but also in view of the infinite possibilities of all future eternity.

The Deity Absolute is that potential which was segregated from total, infinite reality by the freewill choice of the Universal Father, and within which all divinity activities -- existential and experiential -- take place. This is the Qualified Absolute in contradistinction to the Unqualified Absolute; but the Universal Absolute is superadditive to both in the encompassment of all absolute potential.

želimo upuštati u raspravu o stvarnostima koje su tako daleko od iskustvene aktualizacije.

XI. TRI APSOLUTA

Kad je spojena misao Oca Svih i Vječnog Sina, djelujući u Bogu Akcije, stvorila božanski i centralni svemir, Otac je slijedio izražaj svoje misli u riječi svoga Sina te je djelom njihovog Združenog Izvršitelja odvojio svoju prisutnost koja se nalazi na Havoni od potencijala beskonačnosti. I ovi neobznanjeni potencijali beskonačnosti ostaju prostorno skriveni u sastavu Bezuvjetnog Apsoluta i božanstveno obavijeni Božanstvom Apsolutom, dok su ova dva ujedinjena u djelovanju Sveopćeg Apsoluta, neobznanjenoj vezi između beskonačnosti i jedinstva Rajskog Oca.

Snaga kozmičke sile i snaga sile duha podilaze sve veće obznanjenje i realizaciju, što je posljedica obogaćenja cjelokupne stvarnosti iskustvenim rastom kao i djelovanja Sveopćeg Apsoluta koji usklađuje iskustveno s egzistencijalnim. Pomoću uravnotežujuće prisutnosti Sveopćeg Apsoluta, Prvi Izvor i Centar ostvaruje proširenje iskustvene moći, uživa poistovjećenje sa svojim evolucijskim stvorenim bićima i postiže proširenje iskustvenog Božanstva na razinama Vrhovnosti, Krajnosti i Apsolutnosti.

Kad nije moguće u cjelosti razlikovati Bezuvjetnog Apsoluta od Božanstva Apsoluta, bilo da je riječ o njihovom navodno ujedinjenom djelovanju ili njihovu uzajamno usklađenoj prisutnosti, takve pojave se obično uzimaju kao djelovanje Sveopćeg Apsoluta.

1. Božanstvo Apsolut djeluje kao svemoćni aktivator, dok Bezuvjetni Apsolut djeluje kao djelotvoran mehanist vrhovno ujedinjenog i krajnje koordiniranog svemira nad svemirima, čak i svemira svih svemira, svega što je stvoreno, što je u procesu stvaranja ili što će još biti stvoreno.

Božanstvo Apsolut ne može reagirati, ili ako ništa drugo ono ne reagira, na bilo koju kozmičku situaciju na podapsolutan način. Pri izvjesnoj situaciji, čini se da svaka reakcija ovog Apsoluta uzima u obzir dobrobit svih stvorenih stvari i bića, i to ne samo s obzirom na njihov sadašnji egzistencijalni status, već i s obzirom na beskonačne mogućnosti cjelokupne buduće vječnosti.

Božanstvo Apsolut predstavlja onaj potencijal koji je Očevim činom slobodne volje odvojen od cjelokupne, beskonačne stvarnosti i u čijem sastavu se odvijaju sve božanske aktivnosti -- egzistencijalne i iskustvene. Ovo je Uvjetni Apsolut, u suprotnosti s Bezuvjetnim Apsolutom; no Sveopći Apsolut postoji povrh oba ova Apsoluta i obuhvaća cjelokupan apsolutni potencijal.

The Unqualified Absolute is nonpersonal, extradivine, and undeified. The Unqualified Absolute is therefore devoid of personality, divinity, and all creator prerogatives. Neither fact nor truth, experience nor revelation, philosophy nor absonity are able to penetrate the nature and character of this Absolute without universe qualification.

Let it be made clear that the Unqualified Absolute is a positive reality pervading the grand universe and, apparently, extending with equal space presence on out into the force activities and prematerial evolutions of the staggering stretches of the space regions beyond the seven superuniverses. The Unqualified Absolute is not a mere negativism of philosophic concept predicated on the assumptions of metaphysical sophistries concerning the universality, dominance, and primacy of the unconditioned and the unqualified. The Unqualified Absolute is a positive universe overcontrol in infinity; this overcontrol is space-force unlimited but is definitely conditioned by the presence of life, mind, spirit, and personality, and is further conditioned by the will-reactions and purposeful mandates of the Paradise Trinity.

We are convinced that the Unqualified Absolute is not an undifferentiated and all-pervading influence comparable either to the pantheistic concepts of metaphysics or to the sometime ether hypothesis of science. The Unqualified Absolute is force unlimited and Deity conditioned, but we do not fully perceive the relation of this Absolute to the spirit realities of the universes.

3. The Universal Absolute, we logically deduce, was inevitable in the Universal Father's absolute freewill act of differentiating universe realities into deified and undeified -- personalizable and nonpersonalizable -- values. The Universal Absolute is the Deity phenomenon indicative of the resolution of the tension created by the freewill act of thus differentiating universe reality, and functions as the associative co-ordinator of these sum totals of existential potentialities.

The tension-presence of the Universal Absolute signifies the adjustment of differential between deity reality and undeified reality inherent in the separation of the dynamics of freewill divinity from the statics of unqualified infinity.

Always remember: Potential infinity is absolute and inseparable from eternity. Actual infinity in time can never be anything but partial and must therefore be nonabsolute; neither can infinity of actual personality be absolute except in unqualified Deity. And it is the differential of infinity potential in the Unqualified Absolute and the Deity Absolute that eternalizes the Universal Absolute, thereby making it

Bezuvjetni Apsolut je neličan, vanbožanski i neobožanstvljen. Bezuvjetni Apsolut stoga ne posjeduje bilo ličnost, božanstvenost, ili bilo kakve storičeljske povlastice. Ni jedna činjenica ili istina, iskustvo ili otkrivenje, filozofija ili apsonitnost, ne mogu proniknuti tajnu naravi i karaktera ovog Apsoluta koji nije ograničen nikakvim kozmičkim uvjetima.

Neka bude jasno da Bezuvjetni Apsolut predstavlja pozitivnu stvarnost koja prožima veliki svemir i koja naočigled s jednakom prostornom prisutnošću zalazi u područja aktivnosti sila i predmaterijalnih evolucija nestalnih prostranstava prostornih domena koji se pružaju izvan granica sedam supersvemira. Bezuvjetni Apsolut nije puki negativizam filozofskog koncepta koji je utemeljen na pretpostavkama metafizičkih sofisterija koje se tiču univerzalnosti, dominacije i prvotnosti bezuvjetnog i neograničenog. Bezuvjetni Apsolut je pozitivna kozmička nadkontrola u beskonačnosti; ova nadkontrola nije ograničena vremenskom silom, ali je uvjetovana prisutnošću života, uma, duha i ličnosti, te reakcijama volje i zamislama koje nalaže Rajsko Trojstvo.

Uvjereni smo da Bezuvjetni Apsolut ne predstavlja nediferenciran i sveprožimajući utjecaj koji se može usporediti bilo s panteističkim konceptima metafizike ili s često prozaičnim pretpostavkama znanosti. Bezuvjetni Apsolut nije ograničen silom; on jeste uvjetovan od strane Božanstva, no mi nismo posve u stanju shvatiti kako se ovaj Apsolut odnosi prema kozmičkim stvarnostima duha.

3. Sveopći Apsolut, kako je logično zaključiti, je bio neminovna posljedica apsolutnog čina slobodne volje kojim je Otac Svih podijelio (diferencirao) kozmičku stvarnost na obožanstvljene i neobožanstvljene vrijednosti — vrijednosti koje se mogu personificirati i vrijednosti koje se ne mogu personificirati. Sveopći Apsolut je pojava Božanstva koja obilježava razriješenje napona koji je nastao kad je slobodna volja odvojila (diferencirala) kozmičku stvarnost, i on djeluje kao vezivni koordinator ukupnih suma ovih egzistencijalnih potencijalnosti.

Naponska prisutnost Sveopćeg Apsoluta ukazuje na usklađenje razlike između stvarnosti božanstva i neobožanstvljene stvarnosti, razlike koja je sastavni dio čina kojim je dinamičnost slobodne volje božanstva odvojena od statičnosti bezuvjetne beskonačnosti.

Ne zaboravite: Potencijalna beskonačnost je apsolutna i neodvojiva od vječnosti. Aktualna beskonačnost u vremenu nikada ne može biti bilo što drugo nego djelomična i stoga neapsolutna; tako ni beskonačnost aktualne ličnosti ne može biti apsolutna izuzev u bezuvjetnom Božanstvu. I ova razlika potencijala beskonačnosti Bezuvjetnog Apsoluta i Božanstva Apsoluta predstavlja to što pruža vječnost

cosmically possible to have material universes in space and spiritually possible to have finite personalities in time.

The finite can coexist in the cosmos along with the Infinite only because the associative presence of the Universal Absolute so perfectly equalizes the tensions between time and eternity, finity and infinity, reality potential and reality actuality, Paradise and space, man and God. Associatively the Universal Absolute constitutes the identification of the zone of progressing evolutionary reality existent in the time-space, and in the transcended time-space, universes of subinfinite Deity manifestation.

The Universal Absolute is the potential of the static-dynamic Deity functionally realizable on time-eternity levels as finite-absolute values and as possible of experiential-existential approach. This incomprehensible aspect of Deity may be static, potential, and associative but is not experientially creative or evolutionary as concerns the intelligent personalities now functioning in the master universe.

The Absolute. The two Absolutes -- qualified and unqualified -- while so apparently divergent in function as they may be observed by mind creatures, are perfectly and divinely unified in and by the Universal Absolute. In the last analysis and in the final comprehension all three are one Absolute. On subinfinite levels they are functionally differentiated, but in infinity they are ONE.

We never use the term the Absolute as a negation of aught or as a denial of anything. Neither do we regard the Universal Absolute as self-determinative, a sort of pantheistic and impersonal Deity. The Absolute, in all that pertains to universe personality, is strictly Trinity limited and Deity dominated.

XII. THE TRINITIES

The original and eternal Paradise Trinity is existential and was inevitable. This never-beginning Trinity was inherent in the fact of the differentiation of the personal and the nonpersonal by the Father's unfettered will and factualized when his personal will co-ordinated these dual realities by mind. The post-Havona Trinities are experiential -- are inherent in the creation of two subabsolute and evolutionary levels of power-personality manifestation in the master universe.

The Paradise Trinity -- the eternal Deity union of the Universal Father, the Eternal Son, and the Infinite Spirit -- is existential in actuality, but all potentials are experiential. Therefore does this Trinity constitute the only Deity reality embracing infinity, and therefore do there occur the universe phenomena

Sveopćem Apsolutu i što omogućuje kozmičko postojanje materijalnih svemira u prostoru i duhovno postojanje konačnih ličnosti u vremenu.

Konačno i beskonačno mogu istodobno postojati u kozmosu jedino zahvaljujući tome što asocijativna prisutnost Sveopćeg Apsoluta tako savršeno izjednačava napone koji vladaju između vremena i vječnosti, konačnosti i beskonačnosti, stvarnosti potencijala i stvarnosti aktualnosti, Raja i prostora, čovjeka i Boga. Asocijativno, Sveopći Apsolut predstavlja područje sve naprednije evolucijske stvarnosti koja postoji, kako u vremenu i prostoru, tako i transcendiranom vremenu i prostoru svemira obilježenih podbeskonačnim ispoljenjem Božanstva.

Sveopći Apsolut je potencijal statično-dinamičnog Božanstva koji se može funkcionalno ostvariti na vremensko-vječnim razinama u vidu konačno-apsolutnih vrijednosti, te u vidu mogućeg iskustveno-egzistencijalnog prilaza. Ovaj nepojmljivi aspekt Božanstva može biti statičan, potencijalan i asocijativan, no sa stanovišta inteligentnih ličnosti koje ovog časa djeluju u glavnom svemiru, on nije ni iskustveno stvaralački niti evolucijski.

Apsolut. Dok se sa stanovišta mnogih umnih bića dva Apsoluta — ograničeni i neograničeni — čine vrlo različiti u pogledu funkcije, oni su svejedno savršeno i božanstveno ujedinjeni u Sveopćem Apsolutu i istim. Na koncu, i u skladu sa zaključnim shvaćanjem, sva tri predstavljaju jedan Apsolut. Na podbeskonačnim razinama, oni su funkcionalno razdvojeni, no u beskonačnosti, oni su JEDNO.

Mi nikad ne koristimo pojam Apsoluta bilo odrično ili kao obilježje nečeg negativnog. Mi isto tako ne smatramo da je Sveopći Apsolut samoopredjeljiv, da predstavlja izvjesnu vrstu panteističkog i neosobnog Božanstva. Po svemu što se tiče kozmičkih ličnosti, Apsolut je strogo ograničen Trojstvom i potčinjen Božanstvu.

XII. TROJSTVA

Izvorno i vječno Rajsko Božanstvo je egzistencijalno i bilo je neminovno. Ovo Božanstvo koje nema početka, predstavlja sastavni dio čina kojim je Očeva slobodna volja odvojila lično od neličnog; ono je počelo kozmički postojati onog časa kad je Božja osobna volja koordinirala ove dualne stvarnosti uz pomoć uma. Poslije-Havonska Trojstva su iskustvena — ona su dio tvoridbe dvaju podapsolutnih i evolucijskih razina ispoljenja sinteze moći i ličnosti u glavnom svemiru.

Rajsko Trojstvo — vječno jedinstvo Oca Svih, Vječnog Sina i Beskonačnog Duha u sastavu Božanstva — je egzistencijalno u aktualnosti, premda su svi potencijali u stvari iskustveni. Stoga, ovo Trojstvo predstavlja jedinu stvarnost Božanstva koja obuhvaća beskonačnost, zahvaljujući kojoj nastupaju kozmičke

of the actualization of God the Supreme, God the Ultimate, and God the Absolute.

The first and second experiential Trinities, the post-Havona Trinities, cannot be infinite because they embrace derived Deities, Deities evolved by the experiential actualization of realities created or eventuated by the existential Paradise Trinity. Infinity of divinity is being ever enriched, if not enlarged, by finity and absonity of creature and Creator experience.

Trinities are truths of relationship and facts of co-ordinate Deity manifestation. Trinity functions encompass Deity realities, and Deity realities always seek realization and manifestation in personalization. God the Supreme, God the Ultimate, and even God the Absolute are therefore divine inevitabilities. These three experiential Deities were potential in the existential Trinity, the Paradise Trinity, but their universe emergence as personalities of power is dependent in part on their own experiential functioning in the universes of power and personality and in part on the experiential achievements of the post-Havona Creators and Trinities.

The two post-Havona Trinities, the Ultimate and the Absolute experiential Trinities, are not now fully manifest; they are in process of universe realization. These Deity associations may be described as follows:

1. The Ultimate Trinity, now evolving, will eventually consist of the Supreme Being, the Supreme Creator Personalities, and the absonite Architects of the Master Universe, those unique universe planners who are neither creators nor creatures. God the Ultimate will eventually and inevitably powerize and personalize as the Deity consequence of the unification of this experiential Ultimate Trinity in the expanding arena of the well-nigh limitless master universe.

2. The Absolute Trinity -- the second experiential Trinity -- now in process of actualization, will consist of God the Supreme, God the Ultimate, and the unrevealed Consummator of Universe Destiny. This Trinity functions on both personal and superpersonal levels, even to the borders of the nonpersonal, and its unification in universality would experientialize Absolute Deity.

The Ultimate Trinity is experientially unifying in completion, but we truly doubt the possibility of such full unification of the Absolute Trinity. Our concept, however, of the eternal Paradise Trinity is an ever-present reminder that Deity trinitization may accomplish what is otherwise nonattainable; hence do we postulate the sometime appearance of the Supreme-Ultimate and the possible trinitization-factualization of God the Absolute.

pojave aktualizacije Uzvišenog Boga, Krajnjeg Boga i Apsolutnog Boga.

Prvo i drugo iskustveno Trojstvo — poslije-Havonska Trojstva — ne mogu biti beskonačna radi toga što sadrže izvedena Božanstva, Božanstva koja su evoluirala iskustvenom aktualizacijom stvarnosti koje su bilo djelo ili posljedica egzistencijalnog Rajskog Trojstva. Konačnost i apsonitnost iskustva Stvoritelja i stvorenog bića neprestano obogaćuju — ako ne uvećavaju — beskonačnost božanstvenosti.

Trojstva predstavljaju istine odnosa i činjenice ravnopravnog ispoljenja Božanstva. Djelovanja Trojstva obuhvaćaju stvarnosti Božanstva, a stvarnosti Božanstva uvijek streme k realizaciji i ispoljenju u personifikaciji. Uzvišeni Bog, Krajni Bog, pa čak i Apsolutni Bog su stoga božanske neminovnosti. Ova tri iskustvena Božanstva su bila potencijalna u egzistencijalnom Trojstvu — Rajskom Trojstvu — no njihova kozmička pojava u vidu ličnosti moći dijelom ovisi o njihovom vlastitom iskustvenom djelovanju u svemirima moći i ličnosti, a dijelom o iskustvenim dostignućima poslije-Havonskih Stvoritelja i Trojstava.

Dva poslije-Havonska Trojstva — Krajnje i Apsolutno iskustveno Trojstvo — trenutno nisu u cjelosti ispoljena; njihovo kozmičko ostvarenje je u procesu. Ove asocijacije Božanstva mogu se opisati na slijedeći način:

1. Krajnje Trojstvo, koje upravo prolazi procesom evolucije, treba da obuhvati Vrhovno Biće, Vrhovne Stvaralačke Ličnosti, te apsonitne Akhitekte Glavnog Svemira — te jedinstvene kozmičke organizatore koji ne predstavljaju ni stvoritelje niti stvorena bića. Neminovno, Krajnji Bog treba postići sintezu moći i ličnosti, što predstavlja reakciju Božanstva na ujedinjenje ovog iskustvenog Krajnjeg Trojstva u sve širim područjima gotovo neograničenog glavnog svemira.

2. Apsolutno Trojstvo — drugo iskustveno Trojstvo — koje se trenutno aktualizira, će se sastojati od Uzvišenog Boga, Krajnjeg Boga i neobznanjenog Dovršitelja Kozmičke Sudbine. Ovo Trojstvo djeluje na ličnim kao i na nadličnim razinama, sve do granica neličnog i njegovo ujedinjenje u univerzalnosti treba pružiti iskustvenost Apsolutnom Božanstvu.

Krajnje Trojstvo podilazi upotpunjenje iskustvenog ujedinjenja, no sumnjamo da bi Apsolutno Trojstvo moglo postići tako cjelovito ujedinjenje. Unatoč tome, naše shvaćanje vječnog Rajskog Trojstva služi kao vječna opomena da potrojstvljenje Božanstva može postići nešto što bi inače bilo nedostižno; svjesni smo stoga mogućnosti da se jednom pojavi Uzvišeni-Krajni i da se potrojstavljenjem ostvari Bog Apsolut.

The philosophers of the universes postulate a Trinity of Trinities, an existential-experiential Trinity Infinite, but they are not able to envisage its personalization; possibly it would equvalate to the person of the Universal Father on the conceptual level of the I AM. But irrespective of all this, the original Paradise Trinity is potentially infinite since the Universal Father actually is infinite.

ACKNOWLEDGMENT

In formulating the succeeding presentations having to do with the portrayal of the character of the Universal Father and the nature of his Paradise associates, together with an attempted description of the perfect central universe and the encircling seven superuniverses, we are to be guided by the mandate of the superuniverse rulers which directs that we shall, in all our efforts to reveal truth and co-ordinate essential knowledge, give preference to the highest existing human concepts pertaining to the subjects to be presented. We may resort to pure revelation only when the concept of presentation has had no adequate previous expression by the human mind.

Successive planetary revelations of divine truth invariably embrace the highest existing concepts of spiritual values as a part of the new and enhanced co-ordination of planetary knowledge. Accordingly, in making these presentations about God and his universe associates, we have selected as the basis of these papers more than one thousand human concepts representing the highest and most advanced planetary knowledge of spiritual values and universe meanings. Wherein these human concepts, assembled from the God-knowing mortals of the past and the present, are inadequate to portray the truth as we are directed to reveal it, we will unhesitatingly supplement them, for this purpose drawing upon our own superior knowledge of the reality and divinity of the Paradise Deities and their transcendent residential universe.

We are fully cognizant of the difficulties of our assignment; we recognize the impossibility of fully translating the language of the concepts of divinity and eternity into the symbols of the language of the finite concepts of the mortal mind. But we know that there dwells within the human mind a fragment of God, and that there sojourns with the human soul the Spirit of Truth; and we further know that these spirit forces conspire to enable material man to grasp the reality of spiritual values and to comprehend the philosophy of universe meanings. But even more certainly we know that these spirits of the Divine Presence are able to assist man in the spiritual appropriation of all truth contributory to the enhancement of the ever-progressing reality of personal religious experience -- God-consciousness.

[Indited by an Orvonton Divine Counselor, Chief of the Corps of Superuniverse Personalities assigned to portray on Urantia the truth concerning the Paradise Deities and the universe of universes.]

Filozofi svih svemira navješćuju mogućnost ostvarenja Trojstva nad Trojstvima, egzistencijalno-iskustvenog Beskonačnog Trojstva, premda nisu u stanju predočiti njegovu personifikaciju; moguće je da bi se ona svela na osobu Oca Svih na konceptualnoj razini JA JESAM. No neovisno o svemu tome, izvorno Rajsko Trojstvo je potencijalno beskonačno radi toga što je Otac Svih istinski beskonačan.

PRIZNANJE

Dok smo sastavljali predstojeća poglavlja koja govore o karakteru Oca Svih i naravi njegovih Rajskih suradnika, i dok smo nastojali predočiti savršeni centralni svemir i sedam supersvemira koji ga okružuju, primili smo nalog od vladara supersvemira da pri svim nastojanjima da obznamimo istinu i koordiniramo bitne činjenice, damo prednost najvišim postojećim idejama koje su ljudska bića formirala, a koje se tiču izloženog materijala. Smijemo se služiti čistim otkrivenjem jedino ako se uspostavi da ljudski um još nije uspio prikladno izraziti željene koncepte.

Kao dio novog i uzvišenog usklađenja planetarnog znanja, predstojeća planetarna otkrivenja božanske istine moraju obuhvatiti najviše postojeće koncepte duhovnih vrijednosti. Prema tome, pri izlaganju ovog materijala koji govori o Bogu i njegovim kozmičkim suradnicima, izabrali smo kao osnovu za ova poglavlja više od tisuću ljudskih pojmova koji predstavljaju najviše i najnaprednije planetarno znanje koje se tiče duhovnih vrijednosti i kozmičkih značenja. Ukoliko nađemo da su ove ljudske ideje — ideje smrtnika koji su znali Boga i koji su o njemu govorili bilo u prošlosti ili danas — neprihvatljive radi toga što ne mogu predočiti istinu koju želimo predstaviti, bez oklijevanja ćemo ih zamijeniti našim naprednijim znanjem o stvarnosti i božanstvenosti Rajskih Božanstava i transcendentalnog svemira, njihovog prebivališta.

Svjesni smo težine svoga zadatka; jasno nam je da je nemoguće u cjelosti prevesti jezik koji posjeduje pojmove božanstvenosti i vječnosti jezičnim simbolima konačnih pojmova smrtničkog uma. No mi znamo da u ljudskom umu živi fragment Boga i da se u ljudskoj duši nalazi Duh Istine; i dalje, znamo da ove sile duha djeluju kako bi osposobile čovjeka da shvati stvarnost duhovnih vrijednosti i da razumije filozofiju kozmičkih značenja. I sa još većom sigurnošću znamo da su ovi duhovi Božanske Prisutnosti u stanju pomoći čovjeku da se duhovno posluži cjelokupnom istinom koja vodi uzvišenju sve naprednije stvarnosti religioznog iskustva — svjesnosti Boga.

[Predstavio Božanski Savjetnik s Orvontona, Predsjedatelj Zbora Supersvemirskih Ličnosti, koji je primio dužnost da bićima Urantije predstavi istinu koja se tiče Rajskih Božanstava i svemira nad svemirima.]